

(המשך מעמוד 11)

אית קול הטע, חוה קדמון, נלקחה לבית החולים לפני כחצי שנה. ליובל לא היה טוב. אמו נפטרה, כעבור זמן קצר, ממחלת הסרטן. הילד נשאר בידי אביו, הביולוג ועסקן המפלגה הקומוניסטית רוברט פרקש, בן 36. פרקש היה איש מסור, למשפחתו, ל"מיקצועו המדעי ולהשקפותיו. בשל האחרון נזת הגר מארץ מולדתו, ארצות-הברית, בתקופה בה פתח הסנאטור מקארטי ב"דיפתו אחר שמאלנים. גם בתחום המדעי העלה בידיו חרס, בגלל גישתו הפוליטית. המוסדות המדעיים בישראל היו סגורים בפניו. הוא נאלץ להשקיע את מרצו ואת ידיעותיו באירגון חוגי-מדע מפלגתיים ובלמידת ילדי שכונתו התלאביבית.

ילדי השכונה אהבו את האיש שלימד אותם לבנות סירות, להבין את עקרונות הטייס ולעקוב אחר כיבוש החלל בידי אדם. יותר מכולם אהב אותו בנו, יובל, שי ראה בו גיבור.

"המשך לשנינו" כל המרץ הזה שקע, לאחר מות חיה קדמון, שהיתה אשתו השנייה של פרקש — מאחר והראשונה נפטרה אף היא כתוצאה מאותה מחלה. ר"ר ברט, שלא הצליח להתגבר על המכה ה"איומה, החל כותב שירים, עסק ביצירת זן מיוחד של דגים. "רצוני להמשיך את עבר דתי ואת עבודת חיה גם יחד", אמר פעם על כך.

לפני שבוע לקה רוברט פרקש לפתע ב"שיתוק. הוא הספיק רק למנות את אחד מידידיו הקרובים כאפיטרופוס של בנו, מת מחת שקט ושלוו. "הוא מת מעגמת-נפש", אמרו השכנים. "הוא לא יכול היה להמשיך לחיות בלעדיו."

טיפול יעיל

עדנה מדליה יצאה מבית-הספר התלאביבי, בי שם סיימה זה עתה את עבודתה. המורה הצעירה חיפשה את קטנועה — אך זה נעלם. הוא נגנב שעה שהיתה עסוקה עם תלמידיה.

עדנה, בתו של קצין משטרה ותיק, ה"ידוע כפרש מספר אחד של משטרת ישר"אל, הודיעה על הגניבה למשטרה. אולם היא לא סמכה על טחנות החוק בלבד, החליטה לגייס את תלמידיה לחפש בעיר את ה"קטנוע שנעלם.

עוד באותו יום הודיע לה אחד מתלמידיה: הקטנוע נמצא בשכונת התיקחה. **מזי היא יעל.** יעל דהרה במכונית של ידיד נכה אל השכונה. ואומנם, ברחוב ה"ראשי, מצאה את הקטנוע — יחד עם הגבר המטורזן שגנב אותו.

דבר כזה לא ראתה שכונת התיקחה מאז ייסודה. הצעירה התנפלה על הבחור, החלה עושה בו שפטים. התושבים המשתאים חזו בתצוגה בריחה ב"גזר והיאבקות חופשית. כוספה, ביקש הצעיר המוכה לחמם, הרים את ידיו בכניעה. בו במקום הובילה אותו יעל, כשבו שולקש בקרב, אל תחנת המשטרה.

מוסר השכל: אם כבר לגנוב קטנוע, כדאי לפחות לודא שזה לא יהיה קטנועה של אלופת ישראל בוגרת מכון חייגטיס, מדרי"כה להתעמלות ואלופת הגידוד של מכון וינגייט וצבא הגנה לישראל.

הזוי

יום, יום וזרמיו: בישראל, ב"תאריך בו נחוג היום הבינלאומי ללא תארי"נה ברחבי הארץ, נהרגו בדרכים 2 אנשים, נפצעו קשה 4, נפצעו קל 19, ארעו בסך הכל 30 מיקרי אווה והתנגשות. . . . **תכשיט:** במירון, השליכה שומרת-טף זסי נה את תכשיטי המשפחה, שבביניה עברה, לתוך להבות המורדה שהוצתו לכבוד רבי שמעון בר-יוחאי ב"ג בעומר. . . . **לחץ נפשי:** בעכו, הודיע טלפנית מודיע אל"מוני, שזיהה עצמו כ"תושב המקום", כי שריפת-ענק פרצה בשכונת משמר-ים, גרם להזעקה כללית, לדהירה מטורפת של שלוש מכוניות כיבוי, למצב-חירום בתחנות מגן וידי אדום בסביבה, ולפתחת תיק כשהתב"ר כי המזעיק אינו אלא תושב בית-חולד הנפש, שזכה לחופשה של יום מחוץ לכותלי המוסד. . . . **עוד פעם — ורי:** בתל-אביב, דן שופט שלום כייס בן 21 למאסר שלוש שנים על עבירתו 44, סירב להיע"נות לתחינתו לתת לו "הזדמנות נוספת" . . . **התרת הריצועה:** באופקה, הגנו אירוסיהם משה אום והעלמה עזה רפית.

גשם שירד בליל-שבת האחרון, הרטיב את השולחנות הערוכים בחצר פנסיון חוה, במושב השיתופי שב"ציון, שבגליל המערבי. העוגות נרסבו אף הן, אולם שימחתם של עשרות הנוכחים שנ"ד חסו אל האולם לא נפגמה. סיבת השימחה היתה לכאורה חגיגת הבר-מצוה של יוסי לוינבוק. אולם למעשה, עמדה במרכזו אח"י תו של יוסי — דליה.

סוד האמא אמה הצעירה של עדין בצר"ף-עץ שב"ציון, לוחשת סוד לבתה, שהגיע אל פיסגת-ההצלחה והעושר.

לבושה שימלה פרחונית, התחבקה דליה עם הנוכחים והתנסקה עימם. היא קרדה עם גברים עבי-כרס ושרה בקול, לבדה ובציבור, ללא מעצורים. היא לא השתנתה בכלל, אמרו בני-המשפחה בהתרגשות, היא נשארה אותה דליה. ואומנם, לזר שהיה נקלע למקום קשה היה לשער שהצברית תמירת-הגוף והיפהפיה באה רק לפני מספר שעות מעולם אחר — מפאריס, שם היא מקובלת כאחת ממלכות-הקולנוע הצרפתי. דליה לבוא בת 19, שחזר שנה עשתה קאריירה מסחררת בקולנוע, הגיעה לארץ לחופשת-מולדת בת חודש ימים. היא ניסתה לבוא אינקוגניטו. איש לבד ממשפחתה לא ידע על בואה. בשדה-התעופה בלוד, ירדה כשהיא מכוסה במשפחת ומרכיבה משקפיים כהים, כנוסעת בשם דליה גיראר, שם נשואיה. אולם האשלייה לא ארכה זמן רב. מיד הכירו אותה והצביעו עליה כולם. ******* **"חתמתי בגד טרצ'יף."**

פאריס היה קצת פתוח בוסן "אחרון" מספרת דליה. "בגלל המרד באלג'יריה היתה כל העיר מלאה בטאנקים. כולם היו בטוחים שזה יעבור מהר. אבל אני גרה באבנוי חרסאי — הדרך המקשרת הטאנקים עברו דחקה ליד הבית שלי. כל הלילה לא יכולנו לישון. לפני ארבעה ימים סיימתי את העבודה בסרט מישחק האמת של רוברט חוסין,

..קולנוע- הנערה

זה שעשוע "אומרת שחזרה לשבי-ציון

צ'אטה

מסבירה דליה בעברית שכבר החלה לקבל מעט מיבטא צרפתי, "אני לא צריכה את זה. אני מופיעה בסרטים משום שזה משעשע אותי. לכן אני יכולה לטרום לקבל תפקידים בסרטים, ולהפסיק לשחק מתי שאני רוצה. אני לא קשורה באף אחד. דחייתי כבר הרבה הסרטים מכל מיני סיבות, בייחוד מפני שהם היו תסריטים רעים. כשאני מקבלת תסריט, אני יושבת עם בעלי ויחד אנתנו מחליטים אם לקבל את התפקיד. הוא מתרשם בתור קהל ואני בתור שחקנית."

דליה מדברת בטבעיות, ללא מעצורים. היא אינה בוחרת מלים, או מנסחת משפטים חכמי משמעות. למרות שלא השתנתה בהתנהגותה ובצורתה, אי אפשר שלא להב"חין בשינוי שחל בדליה זו שעוד לפני שנתיים היו מגרשים אותה מבריכת השחיה של בית-דולפינ, השוכן ליד ביתה, כשהיתה מתגנבת לשם. היא הפכה לאישיות, ש"בשיחה עימה שוכחים לפתע כי אינה אלא צברית בת 19 שלא עבר זמן רב מאז סיימה את לימודיה בכפר הנוער הדסים. "כל החיים בפאריס זה עניין של שעשוע. בארץ, למשל, לא התאפרתי בפאריס כן. עכשיו, שב"ציון, אני שוב לא מתאפרת. שם גם לא אומרים את האמת, כמו שפה רגילים אצלנו, הצברים. קרו לי הרבה מיקרים שאמרתי לאנשים דברים שהתכוונתי להם בכל לב אבל לא הייתי צריכה להגיד אותם. הייתי גם צריכה ללמוד איך להת"לבש. גם בפאריס אני מעדיפה ללכת עם מכנסיים וחולצה, אבל בצורה אחרת. כאן בארץ אני יכולה להתפרק, ללבוש איזה מכנסיים שאני רוצה. בפאריס עוקבים אחרי. בבוקר כשאני באה לאלוף, כבר מתכים העונגאים לראות כיצד התלבשתי. הם קובע"ים או אם יש לי טעם ואם למדתי מהם משהו. אבל אין דבר, כשנמצאים עם מישהו שאוהבים, מתרגלים לכל."

עזרה לאמא ההצלחה לא השחיתה את דליה, שנשארה אותה צברית אופיינית כש"היתה. נחלצה לעזור לאמה בשטיפת כלים.

מזכרת למורה מורה של דליה ב"בית-הספר, מציג, בגאוה, את התמונה שדליה הגישה לו. היא חילקה תמונות לכל מכריה.

זכנית בשעות-הפנאי

היא גרה כרובע החודש ביותר של פאריס, בתוך יער בולון, לא רחוק מ"האולפנים. כשהיא עובדת על סרט, היא קמה בשש בבוקר, מגיעה לסטודיו בשבע, מת

חסרוקת מסבחה סבתה שג דליה ק" לעלת את שערותיה הארוכות לצמה. דליה טוע"נת כי גם בפאריס התנגעה להמאכלי סבתא.